

ת"פ 17329/11 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד סימן טוב בן יהודה חליili - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 17329-11-15 מדינת ישראל נ' בן יהודה חליili
לפני כבוד השופט שרה חייב
מדינת ישראל - פמ"ד
המאשימה
ע"י ב"כ מתמחה מר סלאח גערני
נגד
סימן טוב בן יהודה חליili - בעצמו
ע"י ב"כ עוז אליאונגר
הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

בנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של שימוש במסמך מזויף כדי לקבל באמצעותו דבר - עבירה לפי סעיף 420 בנסיבות סעיף 418 מצוועה בחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"] ועבירה של קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 רישה בחוק העונשין.

הנאשם כפר במיחס לו ובנסיבות אלה נדרש לשמיעת העדים ולעיוון במסמכיו הראיות. לאחר שהתרשם ממכלול הראיות שהובאו לפניו, לא נותר עוד בליביו ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיחסות לו בכתב האישום ומצאת כי יש להרשיעו בגינן.

כתב האישום וטענות הצדדים

1. בתיק זה תוקן כתב האישום ביום 25.12.2016, ואורו נוהל ההליך.

בחלק הכללי שבכתב האישום המתוקן נטען כי בסעיף 3 בתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח-1988 [להלן: "תקנות הבטיחות בעבודה"], נקבעו מספר תנאים למינוי של אדם כמנהל עבודה בתחום הבניה; בין היתר נקבע כי על המבקש להתמנות כמנהל עבודה לסימן בהצלחה קורס מנהל עבודה כללי לבניין [להלן: "קורס"] הנערך על ידי אחד המכונים אשר אושרו על ידי האגף להכשרה ולפיתוח כוח אדם משרד התקמ"ת [משרד הכלכלה כו"ם, להלן: "משרד התקמ"ת"]. הקורס כולל כ- 640 שעות לימוד עם סיומו נערכים למשתתפים מבחנים מטעם מרכז ההכשרה. משתתף אשר עמד בהצלחה לימודי הקורס מגיש בקשה להירשם במאגר של משרד התקמ"ת

עמוד 1

כמנהל עבודה [להלן: "המאג'ר"], עם אישור בקשתו מתבצע הרישום במאג'ר. מכללת "עתיד" [להלן: "המכללה"] היא מכללה להכשרה מקצועית אשר פועלת ומואנשת מטעם האגף להכשרה מקצועית במשרד התרבות. במכלאה מתקיימים מגוון קורסים מקצועיים ובכללם הקורס הנדון.

בפרק העובדות נטען כי הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימת אף לפני יום 17.6.2010, קיבל לידי מאחר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימת, תעודה מזויפת לפיה למד וסיים בהצלחה את הלימודים בקורס. בתעודה המזויפת אשר נחזמה להיות תעודה גמר מקורית של המכללה, שמספרה הסידורי 601222, רשם בכצוב כי בתוקפה שבין يوم 10.5.2005 ליום 15.8.2006 השתתף הנאשם בקורס ולמד 640 שעות לימוד. הנאשם קיבל לידי את התעודה המזויפת על אף ידיעתו כי מעולם לא למד בקורס מנהל עבודה כללי בבניין במכללה.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימת אף בסמוך ליום 17.6.2010, פנה הנאשם למשרד התרבות, הציג את התעודה המזויפת ובקש להירשם במאג'ר. בעקבות מצג השווה רשם הנאשם במאג'ר של משרד התרבות. עוד נטען בכתב האישום כי בין השנים 2011-2012, עבד הנאשם כמנהל עבודה באטרי בניה שונים בקיבוץ בארי, ברחובות וביבנה.

3. ביום 8.9.2016 כפר הנאשם במיוחס לו; הנאשם טען כי אינו ידוע אם החלק הכללי שבכתב האישום נכון או, ואין הוא מעוניינו, אף הסכמים כי המכללה היא מרכז ההכשרה שהוכר על ידי אגף ההכשרה במשרד התרבות בתוקפה הרלוונטיות.

לענין העובדות טען הנאשם כי לא התקיים בו היסוד הנפשי הנדרש לשם הרשותם בעבירות המיוחסת לו. הנאשם טען כי לא הצליח לאחר תעודה מזויפת, וכי התעודה הייתה בידו נשלחה אליו בדוואר ממרכז ההכשרה, לאחר שעבר ההכשרה הנדרשת ועמד בדרישות הקורס, והוא לא ידע ולא יכול לדעת אף כיום האם מדובר בתעודה מזויפת.

עוד טען הנאשם כי בשנים 2003-2004 הוא למד קורס קבלנות בניין בהיקף של 570 שעות, ולאחר סיום את לימודיו בשנת 2004, הוציא לו בשיחת טלפון להשלים ההכשרה הנדרשת כדי לזכות בתואר מנהל עבודה כללי בבניין. הנאשם ביצע קורס השלים בתהילה של כ- 200 שעות, במהלך שנת 2005 הוא אף התחיל קורס טפסנות 05, אחד הקורסים הדורשים לשם קבלת תעודה של מנהל עבודה כללי בבניין. עוד לטענת הנאשם מקצועות הלימוד בקורס קבלנות בניין, אותו עבר הנאשם, זהים במרביות מקצועות הקורס שנלמדו בקורס מנהל עבודה כללי בבניין.

4. ב"כ המאשيمة ביקשה להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. לטענתה הוכיחה מעלה לספק סביר כי התעודה אותה הציג הנאשם לטעם[T/1] היא תעודה מזויפת, וכי הנאשם היה מודע לכך. עוד הוכחו דרישות החוק לשם מינוי כמנהל עבודה כללי בבניין, היקף קורס מנהל עבודה כללי בבניין הנדרש, והתנאים לסיוומו בהצלחה. לטענת ב"כ המאשيمة גרסת הנאשם שקרית, איןנה עקבית ורצופת סתיות ואין לסמור על עדותנו. טענת ההגנה ולפיה הנאשם עבר קורס השלמה בגין היה זכאי להתמנות כמנהל עבודה, נטענה ללא בסיס ראייתי, ואף באופן שסתור את הריאות,

ועל כן אין בה כדי ליצור ספק סביר ביחס לאשמו.

5. ב"כ הנאשם הגיע מספר בקשות להארכת המועד להגשת סיכון ההגנה. על אף שההמודדים נדחו בבקשתו, סיכון ההגנה לא הוגש ועל כן מועד שימוש הכרעת הדין נדחה. ב"כ הנאשם הווזר כי עליו להגיש את סיכון ההגנה עד למועד נוסף שנקבע אחרת וראה בית המשפט את הנאשם כאילו יותר על זכותו לsicomim; סיכון ההגנה לא הוגש, וביום 26.7.2017, ובהמשך להחלטות קודמות, קבעתי כי הכרעת הדין תינתן ללא סיכון ההגנה. גם לאחר החלטה זו לא באה כל בקשה או הודעה מצד ב"כ הנאשם.

ביום 15.9.2017, לאחר עיון בתיק הראיות ובכתב האישום, סברתי, חרף החלטות קודמות, כי ראוי שב"כ הנאשם יגיש סיכון ההגנה בתיק זה. במועד שהוא קבוע לשימוש הכרעת הדין, 19.9.2017, התקיים דיון במהלכו נשמע הסברו של ב"כ הנאשם למחדל בעניין סיכון ההגנה. קבעתי כי סיכון ההגנה יוגש עד ליום 15.10.2017 ועל ההגנה הושתו הוצאות לטובת הנהלת בית המשפט בסך 1,000 ₪. ביום 15.10.2017 הוגשה בקשה דוחפה להארכת המועד להגשת סיכון ההגנה ביום אחד, לה נותרת. חרף האמור סיכון ההגנה הוגש אף ביום 17.10.2017.

באוטו היום הוגשה בקשה מטעם ההגנה להגשת ראייה נוספת - נוהל הכשרת מנהלי עבודה לעבודות בנייה, בנייה הנדסית, עבודות תשתיות ופיתוח של משרד הכלכלת. לטענת ב"כ הנאשם הנוהל תומך בגרסת הנאשם ולפיה ניתן לבצע קורס השלהמה לקרים מנהל עבודה כללי לבניין. הבקשה הועבר לקבלת תגובה ב"כ המשימה. המשימה לא הגיבה לבקשת ובנסיבות העניין ונוכח החלטתי יש לראות בכך הסכמה.

عيון בנוהל מגלח כי תוקפו משנה 2013 והוא מעודכן ליום 2.9.2015. בנסיבות העניין מדובר בנוהל שלא היה בתוקף במועדים הרלוונטיים לתיק דין ועל כן אין לקבלו כראיה מפה את רלוונטיות. זאת ועוד, כפי שאזכיר להלן, נכון קביעותי, גם אם היה הנוהל מתתקבל כראיה - לא הייתה משתנה התוצאה המרשעה בתיק דין.

6. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום זיכוי מוחלט ולהילופין מחמת הספק. לטעنته, המשימה לא עמדה בנטול המוטל עליה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. המשימה לא הוכיחה כי הנאשם ידע או היה עליו לדעת כי התעודה $\frac{1}{1}$ מזויפת, או כי פעל במרמה. עוד טען כי המשימה לא הצליחה לסתור את טענת הנאשם כי השלים את מנין השעות הנדרש ממנה לצורך קבלת תעודה של מנהל עבודה כללי לבניין, כי אכן היה קיים קורס השלהמה למנהל עבודה כללי לבניין אותו עבר הנאשם, וכי לא סתרה את טענת הנאשם בדבר התשלום אותו שילם למכללה.

דין והכרעה

7. מטעם המשימה העידו מר אלי פרטוש [עת/1], אשר שימש כמנהל מכללת עתיד בבאר-שבע בין השנים 2000-2008; הגברת גיטה ימין [עת/2], עובדת לשעבר במשרד התמ"ת אשר כיהנה בתפקיד מפקחת בכירה בין השנים

2000-2010, ובתקיך ראש צוות חוקיות בין השנים 2010-2015; הגברת מרינה יצחקן [עת/3], מכהנת כמפקחת במנהל הבתיוחות באגף הפיקוח במשרד התמ"ת אשר היא זו שחשפה את מעשה העבירה; מר אבישי פיטל [עת/5], המשמש משנה 2009 ועד ליום עדותו כמנהל מכללת עתיד בבאר-שבע; מר שמעון שבת [עת/6], אשר שימש בתפקיד הראלונטיית כמנהנה מחוזי של האגף להכשרה מקצועית במשרד התמ"ת; מר אנטולי בנגרט [עת/7], מרצה מוסמך לבתיוחות בעבודות בנייה משנת 1994, ומשתת 2006 בעל בית ספר פרטי להסמכת מהנדסים והנדסאים באישור משרד הכלכלה.

מטעם המאשימה הוגש מסמכים שונים: התעודה אשר נטען כי היא מזויפת [ת/1], רשות התלמידים בקורס מנהל עבודה כללי לבניין [ת/2]; תעודה גמר של התלמיד רומן לקרץ אשר נטען כי החתימה שבתעודה המזויפת ת/1 הועתקה מתעודתו [ת/3]; פרטי תעודה על פי מספר התעודה שמצוין על התעודה ת/1 ומסמכים נוספים בין היתר בדבר עובודתו של הנאשם בעודה [ת/4]; הودעת מנהל מכללת עתיד מר פיטל [ת/5]; הודעת הנאשם [ת/6]; דוגמה של תעודה קורס בטיחות בבניה ובניה הנדסית בהיקף 95 שעות לימוד שהלמה למהנדסים הנדסאים וטכנאים אזרחיים [ת/7], דוגמה של תעודה ולפייה הנבחן עמד בהצלחה ב מבחן בטיחות בעבודות בנייה ובניה הנדסית, בהתאם לתקנה 3(א)(2) בתקנות הבתיוחות בעבודה [ת/8]; אישור חריג למינוי מנהל עבודה על בסיס ניסיון של 20 שנה [ת/9]; תעודות גמר אשר נשדו אף הן כozoיפות [ת/10]; אישור כי הנאשם עמד בבחינה עיונית בקורס טפסנות 05 [ת/11]; מזכיר המתעד שיחה בין הנאשם לבין השוטר שרון סיסה, המתיחס בין היתר למסמכים מידו הנאשם לרשות החוקרת [ת/12].

. 8. מטעם ההגנה העידו הנאשם מר עזרא בנימן [עה/2], מנהל ל��וחות עסקית לבנק מזרחי-טפחות.

בנוסף הוגש מטעם הנאשם תעודה גמר של קורס קבלנות בניין למד [נ/1]; אישורים כי הוא עמד בבחינה עיונית בקורס טפסנות 05 [נ/2], תעודה זהה למעשה לת/11] ובבחינה עיונית בקורס טפסנות 03 [נ/3].

פלוגטות ומוסכמות

. 9. אין מחלוקת כי המכללה היא מרכז הכשרה המוכר על ידי אגף ההכשרה במשרד התמ"ת, וכי מתקיימים בה קורסים שונים, ובכללם קורס מנהל עבודה כללי לבניין כאמור. עוד אין מחלוקת כי הנאשם השתמש בתעודה ת/1 לצורן רישומו במשרד התמ"ת כמנהל עבודה והוא אף עבד כמנהל עבודה בשלושה אתרים בנייה שונים. אין גם מחלוקת על המועד בו נרשם הנאשם במאגר משרד התמ"ת כמנהל עבודה [מדובר בסמוך ליום 17.6.2010; ר' מענה הנאשם לכטב האישום בעמ' 5 ש' 20-21].

לאור האמור אני קובעת כי מכללת עתיד היא מכללה להכשרה מקצועית אשר פולה ואושרה בזמןים הרלוונטיים מטעם האגף להכשרה מקצועית במשרד התמ"ת. במכללה התקיימו מגוון קורסים מקצועיים ובכללם קורס מנהל עבודה כללי לבניין.

עוד אני קובעת כי הנאשם עשה שימוש בתעודה ת/1 לשם רישומו במאגר של משרד התמ"ת כמנהל עבודה,
עמוד 4

וכי בין השנים 2011-2012, עבד כמנהל עבודה באטרי בניה שונם בקיבוץ בארי, ברחוות וביבנה, כפי שנטען בכתב האישום. קביעה חשובה נוספת להמשך היא כי הנאשם נרשם במAGER הנ"ל ביום 17.6.2010.

10. לב המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת מודעותו של הנאשם להיותה של התעודה ת/1 מזויפת. חרף זאת, ישנן מחלוקת עובדתית נוספת ברקע הדברים הנדרשות להכרעה.

ישנה מחלוקת האם התעודה ת/1 אכן מזויפת, עוד בחלוקת השאלה מהם התנאים לMINI ADAM כמנהל עבודה; בהקשר הנ"ל ישנה מחלוקת האם לצורך MINI ADAM כמנהל עבודה ניתן לעבור קורס השלהמה לאחר סיום קורס קבלנות בניין, כפי טענת הנאשם.

עבירה השימוש במסמך מזויף

11. עבירה השימוש במסמך מזויף קבועה בסעיף 420 בחוק העונשין: "המגיש או מנפק מסמך מזויף או משתמש בו בדרך אחרת, בידיעו שהוא מזויף, דין כדין מזויף המסמן". בסעיף 418 בחוק העונשין, בנסיבות המ�חות לנאים, נקבע: "... זיף מסמך בכונה לקבל באמצעות דבר, דין - מאסר שלוש שנים ...". סעיף הגדירות בחוק העונשין [סעיף 414 בחוק העונשין] קובע, בין היתר, כי זוף מתקיים כאשר "עשית מסמך הנזהה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות".

היסוד העובדתי בעבירה הוא עשיית שימוש במסמך מזויף - במקרה דין ת/1. היסוד הנפשי הנדרש לצורר גיבוש העבירה הוא מודעות להיות המסמך מזויף, כאשר בהקשר זה די בהוכחת עצמת עינים כדי להוכיח מודעות בפועל לזיוף.

"עיקרת של עבירה השימוש במסמך מזויף בעשיית שימוש במסמך בידיעה שהוא מזויף. התפיסה העונשית שבבסיס עבירה זו מבקשת להשוו את דין של המשtamsh ביודען במסמך מזויף עצמו. היסוד העובדתי בעבירה הוא מעשה השימוש במסמך שהינו מזויף . . . היסוד הנפשי מתמיצה בידיעה שהמסמך מזויף, וענינו במחשבה פלילית מסווג "מודעות" (סעיף 90א(3) לחוק העונשין). לענין דרישת המודעות, גם עצמת עינים במשמעות. דין של המשtamsh במסמך מזויף כדין מזויף המסמן עצמו בכל הקשור לעונש הכספי לו. דירוג חלופות החומרה האמור בסעיף 418 ישימות גם לעבירה של שימוש במסמך מזויף על פי סעיף 420 לחוק . . הניסיבות המחייבות שבהוראות אלה מתייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, והן משמשות יסוד מיסודותיה, ומשמעותן אינה מוגבלת לענין העונש בלבד . . .".

[ר' ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קלין (4.9.07), פסקה 25 לפסק דין של כב' הש' פרוקצ'יה].

היות התעודה ת/1 מזויפת

12. מר אל' פרטוש, אשר ניהל את מכללת עתיד בבאר-שבע בין השנים 2000 ועד 2008, העיד כי בזמן ניהולו

נערך קורס אחד של מנהל עבודה כללי בבניין [עמ' 7 ש' 15-16]. מריאות התביעה עולה כי הקורס נפתח בתאריך 10.6.2004 [ת/2], ונמשך עד ליום 15.9.2005 [עמ' 20 ש' 5, כך גם עולה מת/3]; עם זאת, בתעודה ת/1 נכתב כי הקורס התקיים בין התאריכים 15.8.2006-10.5.2005.

13. עוד לפי התעודה ת/1 הנואם השתתף בקורס מנהל עבודה כללי בבניין בהיקף של 640 שעות. עם זאת, הנואם הודה כי לא השתתף בקורס מנהל עבודה כללי בבניין אלא, לטענותו, למד תחיליה קורס קבלנות בניין ולאחר מכן עבר קורס השלמה של כ-200 שעות לשם הסמכה כמנהל עבודה כללי בבניין. גם מרישימת הלומדים של משרד התרבות [פועלה 37819] עולה כי הנואם לא למד בקורס זה [ת/2]. מר אבישי פיטל תיאר כי, לבקשת המשטרה, חיפש עדות לשמו של הנואם, יחד עם שמות חדשנים נוספים, בקורס מנהל עבודה כללי בבניין [עמ' 32 ש' 9-11; ש' 13-15]. העד תיאר כי עשה בדיקה יסודית, גם ברישום הממוחשב וגם באופן ידני, פתח את קלסרי הקורסים בארכיוון של המכללה, סקר את שמות התלמידים בקורסאותם תיעד ברשימה המצורפת לת/5 [סמן א.א. 27] ולא מצא אזכור לשמו של הנואם [עמ' 33 ש' 3-4; 7-15; 25-26]. הוא הדגיש כי לא יכול להיות מצב בו אדם למד בקורס אך לא יהיה רשום במכללה [עמ' 34 ש' 3-5].

14. מר אליו פרטוש הדגיש כי את התעוזות מפיקים במשרד התרבות מ Każעת [עמ' 9 ש' 12-14] ולכל תעודה מספר ייחודי [עמ' 9 ש' 1-3]; כך גם העידה הגברת גיטה ימין: "ולכל תעודה שמנפיק אגף ההכשרה יש מספר ייחודי" [עמ' 15 ש' 28] וכן "שלא יכולים להיות כפילות של מספרי תעודה" [עמ' 15 ש' 32-33]. כעולה מריאות התביעה מספר התעודה ת/1, 601222, שייר לגברת לילך מראש אשר למדה הנהלת חברות במוסד "בוכניך אשקלון" והייתה זכאית לתעודה מתאריך 6.10.2007 [ת/4].

לאור האמור ובהתנחת כי מספר התעודה שייך לאחרר; ובהתנחת כי הנתונים אשר מצוינים על גבי התעודה אינם תואמים את מועד הקורס אשר התקיים בפועל ואך לא את גרסת הנואם בדבר קורס השלמה אותו עבר על פי טעنته - אני קובעת כי התעודה ת/1 אשר מספירה הסידורי 601222 היא תעודה מזויפת.

לאור גרסת הנואם נותר סימן שאלה, האם הנואם היה מודע לעובדת הזיהוף, או שהוא סבר בתמיינות כי אף שהפרטים על גבי התעודה אינם מדויקים או מפורטים כבאי בהתיחס לקורסים השונים אותם למד לפי טעنته, אין בכך רבודה מאחר והוא זכאי להחזיק בתעודה המسمוכה אותו כמנהל עבודה שכן עבר קורס השלמה.

עדות הנואם

15. גרסתו של הנואם אינה נתמכת ראייתית, והוא אף נסתתר באמצעות ראיות ההגנה שהוגשו ועל ידי עדות הנואם עצמו; על כן ובנסיבות אלה מצאתו שלא קיבלה.

16. המאשימה בסיכון הדגישה שקר ממשמעותו בטענות הנואם אשר יש בו, לטענה, להוות סיווג לראיות התביעה. לפי טענה זו, הנואם סיים קורס קבלנות בניין ביום 30.5.2004 [נ/1] וביום 5.12.2005 עבר מבחן עיוני עמוד 6

בקורס טפסנות 05 [נ/2]. לפי גרסת הנאשם, הוא החל את לימודי ההשלמה לקורס מנהל עבודה כללי בבניין בחצי שנה עד שנה לאחר סיום קורס קבלנות בניין [עמ' 55 ש' 18-20]. בהינתן שכפי טענתו של הנאשם, וכפי שעה מראית המאשימה תנאי להתחלה הלימודים בקורס הוא סיום בהצלחה של קורס טפסנות 05 [עמ' 47 ש' 15-16], לא ניתן שהנאשם החל את לימודי ההשלמה, לכל המאוחר ובהתאם לגרסתו, בחודש מאי 2005; שעה שטרם סיים את קורס טפסנות 05 [שבהרי לפי נ/2 בדצמבר 2005 סיים את המבחן העיוני בקורס טפסנות 05 אך לא את המבחן המעש].

עוד יש להזכיר כי על פי טענה אחרת של הנאשם הוא עבר קורס טפסנות 05 במקביל ללימודיו קורס ההשלמה ולא לפניהם [עמ' 53 ש' 20; עמ' 64 ש' 25-22]. עם זאת, אף באמור אין להסביר את העובדה כי הנאשם עבר מבחן עיוני בקורס טפסנות 05 [ארט טרם עבר מבחן מעשי כמתבקש] שעה שבה אמרו לסימן למג'רי את לימודי ההשלמה. לטענתו בחקרתו במשטרה משך קורס ההשלמה היה בחצי שנה [ת/6 ש' 22], ועל כן היה אמרו להסתיים בסוף שנת 2005. טענה זו לא מתישבת עם טענה אחרת שהעליה הנאשם בעדותו, ולפיה הוא סיים את קורס ההשלמה באוגוסט 2006 [עמ' 57 ש' 12-30, וכפי המצביע בתעודה ת/1], שכן לפי גרסה זו היה עליו להתחיל את קורס ההשלמה לכל המאוחר בחודש פברואר 2006 - כשנתיים לאחר סיום קורס קבלנות בניין ולא כשנה לאחר סיום קורס קבלנות בניין כפי שטען בעדותו כאמור לעיל.

17. מהאמור לעילברי כי עדותו של הנאשם בבית המשפט הייתה רצופה סתרות והתאפיניה בחוסר קוהרנטיות. עוד אצין כי במהלך העדות עבר הנאשם בין טענות וגרסאות הסותרות זו את זו. דוגמאות נוספות לעניין זה יובאו בהמשך. **סבירותני כי הדבר משליך על אמינות גרטסו של הנאשם ובונסיבות תיק זה ניתן לקבוע כי הנאשם שיקר בעדותו ואין לסמן על גרטסו.**

מודעות הנאשם להיות התעודה ת/1 מזוייפת

18. הנאשם הודה כי שם לב לרשום בתעודה ת/1 בדבר הקורס הנלמד ושעות הלימוד, לטענתו הוא לא חשב במאמון מאחר ולמד את המקצועות המצוינים בתעודה [עמ' 56 ש' 6-12]. לטענתו "אם לא הייתי לומד אז היה נדלקתי לי מנורה אדומה אבל אני כן למדתי אז אין לי פה בכלל מה לחשוד" [עמ' 56 ש' 11-12]. הנאשם הדגיש כי "עד היום אני לא מבין מה לא בסדר. באמת. כן. אני לא יודע מה לא בסדר בתעודה" [עמ' 65 ש' 4].

19. סעיף 20(ג)(1) בחוק העונשין קובע: "**רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיומן הנسبות כמו שהוא מודע להם, אם נמנע מלבררם.**". לעניין זה פירש בית המשפט העלוי:

"**דוקטרינה זו קובעת כי במקרה בו לאדם יש חשד בנוגע לנטייה כלשהי שעשויה להפוך את המעשה לפלילי והוא נמנע מלברר את חשדו, הדבר שկול למצו בו הוא היה מודע לנسبות העבירה המהוות את רכיבי המעשה הפלילי . . . התנאים להתקיימות הסעיף הם כי לנ羞ם היה חשד בפועל להתקיימות הנטייה; הוא היה מודע לכך שביכולתו לברר את חשדו; ואך על פי כן הוא נמנע מלעשות זאת . . .**

על כן, "קיומו של חשד לבדו אינו מחייב את דרישת המחשבה הפלילית. לשם כך יש צורן במידעויות בפועל. ואולם, קיומו של חשד יוצר חובה. החשוד מצוי במצב ביןים. מציבו הסובייקטיבי מחיב אותו לברר. דרישת זו נאמנה עבמי לעקרונות המשפט הפלילי, המבוחנים בין דרגות שונות של אחריות וחובות על סמך מצבים סובייקטיביים שונים". . . כללים אלה מחייבים את בית המשפט לבחון את טיב החשד עצמו, כמו גם את נسبות המקרה והעבירה."

[ע"פ 7621/14 אהרן גוטסידר נ' מדינת ישראל (1.3.2017), פסקה 25 לפסק דין של כב' הש' הנדל].

20. במקורה דן, הנאשם ציין כי שם הקורס, התאריכים ושעות הלימוד המצוינים בתעודה אינם תואימים את קורס ההשלמה וההכשרה אותו עבר על פי טענתו. לאור האמור ניתן לקבוע כי אף לאור גרסתו של הנאשם היה לו חשד אובייקטיבי ממש כי התעודה ת/1 מזויפת ולא בירר האם כך הדבר ועל כן יש לראותו וכי שהיא מודעה לזיוף.

באמור לא סגי, וכך שאפרט להלן, הריאות בתיק זה מובילות לקביעה כי אצל הנאשם התקיימה מודעות מלאה, ולא ברף של עצמת עיניים, להיות התעודה ת/1 מזויפת ועל כן יש לדוחות את גרסתו ולפיה השתתף וסיים בהצלחה קורס השלמה למנהל עבודה כללי בבניין.

התנאים להתמנות כמנהל עבודה כללי בבניין - קורס השלמה

21. הגברת מרינה ויצמן, מפקחת במנהל הבטיחות באגף הפיקוח במשרד התחמ"ת, צינה כי ישנן שלוש דרכיים לעמוד בקריטריונים הקבועים בתקנות הבטיחות בעבודה ולהתמנות כמנהל עבודה כללי בבניין: סיום קורס בן 640 שעות במרכז הכשרה, עמידה במבחן בעל-פה ובכתב למהנדסים הנדסאים וטכנאים אזרחיים [במסגרת מסלול זה ניתן ללמידה קורס מקוצר בן 95 שעות, אך אין זו חובה] וכן מי שעבד כמנהל עבודה לפני שנת 1978 ונרשם כמנהל עבודה עד לשנת 1999 [עמ' 24 ש' 32-33; עמ' 25 ש' 1-9].

נראה כי העדה שגתה לעניין הクリיטריון השלישי. בהתאם לסעיף 3(ג) בתקנות הבטיחות בעבודה רשיין להתמנות ולשמש כמנהל עבודה מי שהתמנה לפני יום 1.7.1977 למנהל עבודה בעבודות בניה לפי תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשט"ז-1955 [להלן: "**תקנות הבטיחות בעבודה שנת 1955**"]; או מי שהוכח שלפני יום 1.3.1989 שימש מנהל עבודה בעבודות בניה הנדסית והוא בעל שבע שנים ניסיון - לעבודות בניה הנדסית בלבד. אין משמעות לשגיאה הנ"ל שכן אין מחלוקת כי קритריון זה אינו רלוונטי לעניינו.

מר אנטולי בנגרט, מרצה מוסמך לבטיחות בעבודות בניה משנת 1994 ומשנת 2006 בעל בית ספר פרטי להסמכת מהנדסים והנדסאים באישור משרד הכלכלה, הוסיף כי נכון לשנת 2000 הייתה אפשרות למי שסיים קורס קבלנות בנין לעبور השלמה בת כ 100-120 שעות לעניין לימודי בטיחות בלבד [עמ' 39 ש' 5-9]. העד לא ידע לענות האם האפשרות הנ"ל קיימת גם היום או אם התקיימה לאחר שנת 2000 [עמ' 39 ש' 21-22]. הוא ציין כי אדם אשר עבר קורס השלמה למנהל עבודה כללי בבניין צריך היה בסוף הקורס לקבל תעודה בדבר שעות ההשלמה בלבד ולא את התעודה אותה קיבל הנאשם, כפי טענתו, ת/1, בה צוינו 640 שעות לימוד [עמ' 45 ש' 20-22].

22. הנאשם העיד כי למד קורס השלמה לשם הסמכתו כמנהל עבודה כללי בבניין במלכלה עתיד בבאר-שבע, טענה זו טען עוד בחקירתו במשטרה [ת/6 ש' 22]. עם זאת, במסגרת בדיקה שערך מנהל המכללה, מר אבישי פיטל, עליה שמו של הנאשם אף כמו שלמד במלכלה קורס קבלנות בנין [ת/5 מסמך שסומן א.א. 20], זאת לאחר שערך בדיקה יסודית ומעמיקה בארכיכון הקורסים על פניו תקופה של חמיש שנים [עמ' 33 ש' 4-9]. ב"כ הנאשם הפנה בחקירה הנגדית [עמ' 33 ש' 26-32; עמ' 34 ש' 1-10] לפער שבין הרשימה אותה ערך מר פיטל [ת/5 מסמך שסומן

סבורותני כי אין בפער האמור לעורר ספק סביר בטענת העד או ברأיות המאשימים להענין זה.

מר פיטל ערך רשימה מתוך הנתונים אצל המכללה, יוכל שבירצע טוות בעתקתם. מר פרטוש, מנהל המכללה בתקופה הרלוונטית, העיד כי הרשימה עם שמות התלמידים שהתקבלו לקורס מנהל עבודה כליל בבניין הועברה למשרד התמ"ת לשם עדכון השמות במחשב [עמ' 8 ש' 3-1; עמ' 12 ש' 1-2]. על בסיס הרשימה זו הופקה רשימת התלמידים בקורס [ת/2] אשר נערכה על ידי מחשב משרד התמ"ת. על בסיס רשימה זו ת/2 הופקו תעוזות הגמר בקורס. מר שמעון שבת העיד כי תעוזות הגמר מודפסות ביחידות הבחינות שבמשרד התמ"ת ומשם מועברות למכללות [עמ' 36 ש' 16-15].

משמעותו, שם אשר לא מופיע ברשימה של מר פיטל יכול שיופיע ברשימה התלמידים במשרד התרבות אף לא להפוך. הדבר נכון בזאת כי, כטענת הגנהה, הופקה לנאים תעודה גמר בקורס, ועל כן שמו חייב להימצא במחesity משרד התרבות כמו שלמד בקורס. יש להזכיר שהנאשם הודה כי לא למד בקורס מנהל עבודה כללי לבניין, ועל כן שמו כלל לא יוכל היה להופיע ברשימה תלמידים; לאור זאת, לא ברורה טענה ב"כ הנאשם לעניין טעות אפשרית בדבר אי הופעת שמו של הנאשם כמו שלמד בקורס.

23. מר אל' פרטוש, אשר ניהל את מכללת עתיד בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, העיד כי בתקופת כהונתו, 2000-2008, נערך קורס אחד בלבד מנהל עבודה כללי לבניין [עמ' 7 ש' 15-16]. עוד ציין כי המכללה אינה רשאית לפטור מקורסים אדם שלמד קורס קבלנות בניין ורוצה ללמוד קורס מנהל עבודה כללי לבניין אלא מדובר בפטור שהוא בסמכות הפקוח של התמ"ת [עמ' 11 ש' 5-3]. ב"כ הנאשם לא עימת את מר פרטוש או את מר פיטל עם טענת הנאשם ולפיה עבר במכללה קורס ההשלמה למנהל עבודה כללי לבניין ולא שאל האם קיימת או הייתה קיימת בזמן הרלוונטי אופציה חז במכילאה. ההגנה לא הביאה כל ראייה שיש בה לתמוך בגרסת הנאשם בדבר קיומו של קורס ההשלמה המדובר. מכל מקום סבורתני כי אין ההתאמה בין קורס ההשלמה עליו העיד מר בנגרט לקורס ההשלמה אותו טוען הנאשם כי עבר, בעיקר בהתבסס על העובדה כי בר בנגרט הדגיש שקורס ההשלמה כולל אף קורסים בנושאים בטיחות [עמ' 39-7] ואילו הנאשם העיד שההשלמה אותה עבר עסקה לא רק בבטיחות אלא התקיימו במסגרת קורסים נוספים [עמ' 47 ש' 20-21; 24-26].

לאור האמור לעיל אני קובעת כי לשם מינוי כמנהל עבודה על אדם לעמוד באחד הקритריונים: סיום קורס בן 640 שעות במרכז הקשרה, מהנדס הנדסאי או טכני איזורי אשר עבר מבחן בעל-פה ובכתב [במסגרת מסלול זה ניתן למודד קורס מקוצר בן 95 שעות, אך זה לא חובה], מי שהתמנה לפני יום 1.7.1977 למנהל עבודה בעבודות בנייה לפי תקנות הבטיחות בעבודה בשנת 1955 או מי שהוכיה לפני יום 1.3.1989 שימש מנהל עבודה בעבודות בנייה הנדסית והוא בעל שבע שנים ניסיון - לעבודות בנייה הנדסית בלבד.

אכן, כפי עדותו של מר בנגרט הייתה קיימת עד שנות 2000 אופציה של קורס השלמה, אך העד לא ידע לענות האם היא הייתה קיימת במועדים הרלוונטיים והגנה לא הביאה עדין להוכחה כי הנאשם אכן עבר קורס כאמור או כי קיים היה קורס כזה, ואף לא חקרה את מנהלי המכלה לעניין זה. אף אם אכן הייתה קיימת

הօפציה לעבור קורס השלמה לשם מינוי כמנהל עבודה, כעולה מרישומי המכללה הנאשם למד במכלה קורס אחד בלבד - קורס קבלנות בניין, ולא קורס מנהל עבודה כללי בבניין או קורס השלמה כלשהו. לאור האמור, אין לקבל גרסתו בעניין זה.

מסלול הלימודים

24. לטענת הנאשם הוא למד קורס קבלנות בניין במשך שנתיים ולאחר סיום הקורס עבר קורס השלמה למנהל עבודה במשך חצי שנה [ת/6 ש' 22]. הנאשם תיאר כי תחילת למד קורס טפסנות 03, לאחר מכן קורס קבלנות בניין בין התאריכים 30.5.2004-6.4.2003, ובמשך שנת 2005 השתתף בקורס השלמה בן כ- 140-200 שעות למנהל עבודה כללי בבניין יחד עם קורס טפסנות 05. במסגרת ההשלמה למד קורסים בביטחון העבודה וכן קורסים נוספים כדוגמת חומרים, תכניות מעבר ועוד [עמ' 47-1 26; עמ' 53 ש' 19-22; עמ' 64 ש' 25-17].

25. הנאשם ציין כי בחר במסלול זה, לימודי קבלנות בניין ואז השלמה למנהל עבודה כללי בבניין, מההתחלה [עמ' 53 ש' 25-26, עמ' 54 ש' 1-2]; מאוחר והוא היה מעוניין להירשם בפנקס הקבלנים [עמ' 53 ש' 27-29]. סבורתני כי אין לקבל את טענתו זו של הנאשם והדבר אף לא מתישב עם המענה בכתב האישום מיום 8.9.2016 שם טען הנאשם כי "הנואם בשנת 2003 למד והדבר איננו מוכחש ע"י המאשימה קורס קבלנות בניין בהיקף של 570 שעות. הוא סיים את הלימודים הללו במהלך שנת 2004 או אז הוציא לו טלפונית להשלים הכרה כדי לזכות בהיות מוכר כמנהל עבודה בבניין כללי" [עמ' 5 ש' 22-24]. הנאשם אף, למעשה, חזר בו מטענתו כי בחר במסלול זה מאוחר והוא היה מעוניין להירשם בפנקס הקבלנים בחלוקת החזרת של בא כוחו, שם הדגיש כי המטרה שלו בלימודים הייתה אחת - להתמנות כמנהל עבודה [עמ' 65 ש' 17-24] זאת בניגוד לנטען בחלוקת הראשית. בנוסף, הנאשם שסימן את לימודי קבלנות בניין עוד בשנת 2004, כלל לא נרשם בפנקס הקבלנים וכי "לא רשותי את עצמי. בחרתי שלא להגשים" [עמ' 56 ש' 17]. הנאשם לא נרשם כאמור, לטענתו, מאוחר והוא אינו עצמאי אלא עובד אצל אחיו [עמ' 56 ש' 21-22].

26. אין כל היגיון במסלול הלימודים אותו בחר הנאשם בנסיבותו של הנאשם ובנסיבות המקירה. מעבר לפער בשעות הלימוד 640 שעות לימוד בקורס מנהל עבודה כללי בבניין אל מול כ- 710 שעות בקורס קבלנות בניין בצירוף קורס ההשלמה] משך זמן הלימודים הנדרש במסלול ההשלמה הוא כפול. את קורס קבלנות בניין למד הנאשם בין התאריכים 6.4.2003 ל- 30.5.2004 ואת קורס ההשלמה סיים לטענתו רק באוגוסט 2006 [ת/1; עמ' 57 ש' 12-30]. כמובן, לשם קבלת תעודה מנהל עבודה כללי בבניין עברו מתחילה לימודי יותר משלוש שנים, אילו למד את הקורס המקורי היה מסיים לימודי תוך שנה ושלושה חודשים [עמ' 21 ש' 1-2], בתקופה הרלוונטית התקיים קורס מנהל עבודה כללי בבניין בין התאריכים 10.6.2004 ל- 15.9.2005. לשם מינוי כמנהל עבודה יכול היה הנאשם למודד משך זמן קצר יותר ולסיים את הלימודים השנה קודם למועד בו סיימם.

כאן יש לחזור ולהדגש כי מועד סיום קורס ההשלמה אינו תואם את טענת הנאשם ולפיה הוא למד קורס ההשלמה בן חצי שנה אותו החל לכל המאוחר שנה מהיום בו סיימם את לימודי בקורס קבלנות בניין - 30.5.2004. כמובן, מועד סיום קורס ההשלמה צריך היה להיות לכל המאוחר בסוף שנת 2005. הדבר אף לא מתישב עם מועד הבחינה העיונית בקורס טפסנות 05 - דצמבר 2005, שהוא תנאי לקבלת לימודי מנהל עבודה כללי בבניין - הכל כפי

אם מעוניין היה הנאשם להיות קבלן בגין רשות, מדובר זה לא נרשם בפנקס הקבלנים עד היום? אז, כמו היום, עבד הנאשם באותו מקום עבודה - החברה של אחיו. אם מעוניין היה הנאשם להיות מנהל עבודה כללי בגין מדובר בחר בمسئול למורים אשר האрин את תקופת הלימודים, איךר במעט שנה את מועד קבלת התעודה יוכל שאף עלה יותר כסף? על שאלות אלה לא הצליח הנאשם לענות.

27. לטענת הנאשם רבים מהתלמידים שלמדו איתו בקורס קובלנות בגין המשיכו לקורס ההשלמה [עמ' 54 ש' 5-6], הוא נתן כדוגמה את מר רפי דידי [עמ' 54 ש' 29-25], לטענתו "**הוא היה פה ושחררנו אותו**" [עמ' 54 ש' 25]. אך לאחר מכן ציין לשאלת בית המשפט כי הוא לא יכול להביא עדים להעיד מאחר ואנשים מסוימים לבוא להיעיד [עמ' 55 ש' 7] ועל אף שבית המשפט הבHIR לנאים כי יש דרך לכפות על עד להיעיד, הנאשם בחר שלא לזמן עדות אף תלמיד והדבר עומד לחובתו. כאן יש לציין כי בסיכון ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם ביקש לזמן את מר דידי כדיภาคנה, דבר זה אינו נכון. ב"כ הנאשם ביום 2.4.2017 הכריז "**אלו עדי**" וציין כי יתר על עדותו של מר דידי מאחר ש- "... היה נכון לוותר עליון בנסיבות התקיק זהה" [עמ' 69 ש' 2-5].

העדר התעודה המקורית

28. הנאשם נרשם למAGER מנהלי העבודה של משרד התחמ"ת באמצעות פקס [עמ' 48 ש' 30-33]. לטענתו, אין לו את התעודה עצמה [ת/1] מאחר והעבירה פיזית "**לעוזר של אשר אלימלה**" [צריך להיות "אלימלה", ש.ח.] עוד ביום חקירותו יחד עם נ/2 [עמ' 49 ש' 14-12; עמ' 50 ש' 20-23]. הדבר לא מתישב עם ראיות התביעה מהן עולה כי הנאשם העביר לשוטר שרון סיסמה את המספר נ/2 בלבד, זאת يوم לאחר חקירותו [ת/12]. יש לציין כי הנאשם וייתר על חקירת השוטר סיסמה. המזכר ת/12 הוגש כעדות הזמה לאחר שמיעת עדותו של הנאשם וב"כ הנאשם וייתר על חקירתו של עד ההזמה מאחר ולטענתו "... מזכיר בזיכרון שנערך לפני **כ-3 וחצי שנים** ואין **התיחסות בזיכרון הזה כלל** לטענת הנאשם הנגדית לכך **אני חשב שאותו עד יכול להוסיף**" [עמ' 69 ש' 11-12]. במצב דברים זה ומאחר והמצג הוגש בהסכמה ב"כ הנאשם וללא חקירות עד ההזמה יש להעדיף את האמור בת/12 ולפיו הנאשם העביר לשוטר שרון סיסמה אך את מסמר נ/2. כפי שמצוין לעיל המציג נ/2 זהה למציג ת/11.

لطענת הנאשם הוא העביר לידי המשטרה את נ/2 בצויר התעודה המזוייפת ת/1 לתחנת המשטרה. התעודה נ/2 אותה הגיש הנאשם לבית המשפט היא התעודה המקורית ואילו המציג שהגישה התביעה, ת/11, המציג אשר הוגש למשטרה על ידי הנאשם, הוא העתק של תעודה זו. מתחילה אם כן, מדובר בחרဟר הנאשם להעביר למשטרה העתק של תעודה אשר מהויה, בטענתו, תעודה של "**שלב בגיןם**" [ת/6 ש' 50]; אך את התעודה המקורית, אשר היא לכארה החשובה יותר שכן המטרה בלימודים הייתה השגת אותה תעודה, בחר לכארה להעביר למשטרה ללא שמירת העתקה. אין גם מקום להניח כי התעודה ת/1 אבדה לשוטר שרון סיסמה ואילו התעודה נ/2 נותרה בידו, בהעדר אינדיקטיה לכך בחומר הראיות, ושעה שמהמזכר שנערך עולה כי הוצאה לשוטר שרון סיסמה תעודה אחת ולא שתי תעודות.

תשלום שכר הלימוד

29. כעולה מראיות הנסיבות, תשלום שכר הלימוד למכילת עתיד יכול שיעשה בשיקיים או בכרטיס אשראי בלבד [עמ' 12 ש' 9-10]. על פי גרסת הנאשם בעדותו, הוא לא הצליח למצא אסמכתא על תשלום שכר הלימוד למכילה בשל חלוף הזמן [עמ' 59 ש' 29-31]. הנאשם לא זכר כיצד שילם עבור הלימודים והאם הדבר בוצע מחשבונו הפרטני או מחשבון החברה [עמ' 59 ש' 21-25], הוא טען כי ביקש את המסמכים מהבנקאי שלו, מר עזרא בנימין, לאחר חקירתו במשטרת ארץ דבר לא נמצא [עמ' 60 ש' 1-4].

30. גרטטו זו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם יתר ראיות הנסיבות. מהמצור ת/12 אותו ערך שרון סויטה עולה כי הנאשם בדק במחשביו החברה בה עבד וראה כי שולם סכום של 4,900 ₪ לבאר הדרכות, כאשר לטענותו הכוונה למכילת עתיד. הנאשם לא הביא למשטרה אסמכתא בכתב, לטענותו מאחר ומדובר בתשלום מלפני כמעט 9 שנים. הנאשם הכחיש בעדותו בבית המשפט את האמור בת/12 [עמ' 52 ש' 20-21] אך, כאמור לעיל, במועד הדיון שהתקיים לאחר המועד בו נשמעה עדותו של הנאשם הוגש המצויר ת/12 במקומם שמייעת עדות ההזמה וב"כ הנאשם יותר על חקירת העד. במצב דברים זה ומאחר והמוצג ת/12 הוגש בהסכמה, לאחר ויתור על חקירת השוטר, יש להעדיף את האמור בו.

31. גרטטו של הנאשם אף אינה עולה בקנה אחד עם ראיות ההגנה. מר עזרא בנימין, אשר משנת 2000 ועד לפניו כשנה הוא שטיפל בחשבונות של החברה [כפי הנראה מדובר בחברה בה עבד הנאשם] בبنק מזרחי-טפחות [עמ' 67 ש' 13-14], העיד כי הנאשם פנה אליו בשבייל לבדוק תשלום שבוצע שנים אחריה מהחשבון שלו [עמ' 67 ש' 16-20]. העד הדגיש כי הבדיקה נערכה לגבי כרטיס אשראי אחד, ולא ניתן היה להוציא את שובר התשלומים. העד מסר לנאים תדים של מספר כרטיסים שהיו מבוטלים, הרים טלפון לחברת האשראי ולא ניתן היה לבדוק את המבוקש, ועל כן אמר לנאים לנסות לבדוק בעצמו ישירות אל מול חברת האשראי [עמ' 68 ש' 16-25]. הנאשם ציין בעדותו כי לא ביקש בעצם את המסמכים מחברת האשראי [עמ' 60 ש' 28-27; עמ' 61 ש' 1-2].

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם היה מודע להיות התעודה מזויפת ואין מדובר ברף מודעות של עצימות עיניים. עוד אני קובעת כי הנאשם לא למד בקורס ניהול עבודה כללי בבניין או בקורס השלמה אחר הנדרש על פי דין.

עבירה קבלת דבר במרמה

32. סעיף 415 בחוק העונשין קובע כדלקמן: "**המקבל דבר במרמה, דיןנו - מסר שלוש שנים, ואם נערבה העבירה בנסיבות חמירות, דיןנו - מסר חמיש שנים**". היסוד העובדתי הנדרש לעבירה הוא הצגת מצג שווה וקבלת "מצג" מכוח אותו מצג. סעיף הגדירות [סעיף 414 בחוק העונשין] קובע כי "מרמה" היא "טענת עובדה בעניין בעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בכתב הנטה, ואשר הטוען אותה ידוע שהיא אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ולרמות" - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל"; עוד נקבע שם כי אותו "דבר" יכול להיות מקרךען, מיטלטלי וגם זכות וטובת הנאשם. מדובר בעבירה תוכאתית ועל כן יש להוכיח קשר סיבתי בין המרמה לקבלת הדבר. לעניין היסוד הנפשי, יש להוכיח מודעות או מחשבה פלילית מסווג פיזיות.

"על יסוד שילובם של הסעיפים לעיל ומהבchnerה ביניהם, קבעה ההחלטה כי היסוד העובדתי של עמוד 12

העבירה מורכבת משני רכיבים: רכיב אחד הכלול הצגת טענה כזבת, ורכיב שני הכלול קבלת דבר מכך אותה טענה . . . לפי סעיף 415 לחוק, המציג הטענה יכול להיעשות בכתב, בעל-פה או בהתנהגות, ולענין אופן יצירת המציג הטענה - נפסק כי גם הצגת חלקייה של העובדות יכולה להיחשב, בשים לב לנסיבות ולהקשרם של דברים, כהצגת מצג כזב . . . בשל העובדה העברית תוצאתית, הרי שבנוסף להוכחת המרימה - יש להוכיח קשר סיבתי בין קבלת הדבר, קרי כי אלמלא המציג הטענה לא היה הטענה מקובל את מבוקשו . . . יzion, כי הפסיכיקה פירשה את רכיבי היסוד העובדתי של עבירות המרימה באופן רחב, הכלול, למשל, גם מצבים שבהם הבעלות בדבר לא עברה בפועל למקבל, וכן מצבים בהם הדבר נתקבל עבור אדם אחר שאינו מבצע המרימה . . .

123. היסוד הנפשי הנדרש להtagבשות העבירה הינו מודעות להתקיימות יסודותיה העובדיים - היומו של המציג כזב, אפשרות התוצאות התוצאות האסורה, ורכיב הסיבתיות שבין המציג הטענה והותצאה . . .

124. לפי לשון העבירה, נדרש המרימה לקבל "דבר" עקב מעשה המרימה. בהקשר זה קבעה הפסיכיקה כי על אף מיקומה של העבירה בפרק של עבירות נגד רכוש, אין ליתן למונח "דבר" משמעות-חווארית אלא שימושות לשונית רחבה, הכלולת כל דבר שהוא בוגדר הישג או יתרון למרימה . . . בוגוסף לכך, נקבע כי אין צורך שלמרומה יגרם נזק או הפסד כתוצאה מקבלתו של אותו "דבר", לאחר שההוצג בעבירה זו והאינטר החברתי שעליו היא נועדה להגן הוא חופש הרצון, חופש הבחירה וחופש הפעולה של המרומה. משכך, פגעה באותו חופש רצון ושיקול דעת עשויה לגבות את העבירה . . .

ואכן, כפי שנוזמן לי לומר בעניין רויטמן, "לייבו של הפסול הגלום בקבלת דבר בדרך של מרימה, הינו הדרך הפגומה שבה הושגה הסכמתו של מוסר ה'דבר' לידי המרימה. בדרך זו, מעצם מהותה של עבירות המרימה, נבלעת חשיבותו של 'הדבר' בחשיבותה של ההסכם אשר עוותה על-ידי המרימה ואשר הובילה לכדי מסירתו" . . .

[ר' ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט (28.9.2016), פסקאות 122-125 לפסק דין של כב' הש' ג'ובראן].

33. הנאשם הודה כי השתמש בתעודה ת/1 לשם רישומו במאגר של משרד הtmp"ת כמנהל עבודה עת שלח אותה למשרד הtmp"ת באמצעות פקס [עמ' 48 ש' 32-33]; וכי בין השנים 2011-2012, עבד כמנהל עבודה במספרatri בניה [עמ' 48 ש' 13-17]. במקרה דנן, ה"מרימה" בה השתמש הנאשם היא שימוש בתעודה ת/1 אף שהיה מודע כי היא מזויפת והאמור בה אינואמת - כי הוא לא עבר קורס מנהל עבודה כללי לבניין והוא כשיר להתמננות כמנהל עבודה כללי לבניין, ה"דבר" אותו קיבל הנאשם הוא האפשרות לעבוד כמנהל עבודה - דבר שהאפשרות אף לאור הצגת התעודה המזויפת אשר נחזהה להוכיח כי הוא כשיר להתמננות כמנהל עבודה כללי לבניין ומכך נרשם במאגר משרד הtmp"ת.

34. מעבר לצורך את'יחס לשתי טענות שעלו בסיכון ההגנה.

טענה אחת נוגעת לתזה כי יתכן וכי שזיף את התעודות [ת/1] ושרה ארוכה של תעודות הדומות לה] היה בעל גישה למחשבי אגף ההכשרה. ב"כ הנאשם טען נגד עדותה של הגברת ימין כי לא השיבה לטענה זו. לטענה זו אין נפקות לענייננו שכן הנאשם איננו עומד לדין בגין זעוף התעודה, אלא בעשיית שימוש בה בידועו כי היא מזויפת.

כל הטענות של ההגנה בדבר העובדה שהמאמינה לא הוכיחה מעבר לספק שלא ניתן היה לעבור קורס השלים כאמור ولكن יש לקבל את גרסת הנאשם, אין רלוונטיות או נוכנות נוכח קביעותי דלעיל. גם אם אני שניתן היה לעבור קורס השלים בזמןם הרלוונטיים, הנאשם לא עורר ولو ספק כי אכן למד בו.

לאור כלל האמור לעיל ולאחר שהוכח כי הנאשם עשה שימוש בתעודה המזויפת ת/1 תוך מודעות להיותה מזויפת ותוך שאינו זכאי להחזיק בה מכוח ההכשרה הנדרשת בחוק, וכותזאה נרשם במAGER משרד הtmp"ת כמנהל עסקה כללי בבניין ואף עבד כמנהל עסקה באתר עסקה שונים - אני מרשים את הנאשם במיוחד לו: עבירות של שימוש במסמך מזויף כדי לקבל באמצעותו דבר - עבירה לפי סעיף 420 בנסיבות סעיף 418 מציעטה בחוק העונשין וקבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 רישה בחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ח, 26/10/2017 במעמד הנוכחים.

שרה חייב, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

קובעת לטיעונים לעונש ליום 10.4.2017 בשעה 10.00.

המצריאות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן אשר יערוך تسקיר בעניינו של הנאשם עד למועד הנדחה.

תשומת לב שירות המבחן כי ניתן לזמן את הנאשם באמצעות בא כוחו בטלפון : 050-7302623, בפקם: 08-6280385, או שירות בטלפון: 054-2529444.

ה הנאשם מוזהר כי לא יקבל הזמנה נוספת וכי אם לא יתיצב ישකול בית המשפט להוציאו נגדו צו הבאה והדין ישמע בהעדרו.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ח, 26/10/2017 במעמד הנוכחים.

שרה חייב, שופטת

